

הרשות השופטת: מי שם אותך לשופט? – פרשת השבוע דברים

מאת: חיים קרמר
יולי 16, 2023

הקב"ה הוא היחיד שיודע לשפוט כל אדם על מעשיו לפי הכוונות והנסיבות שלו! וכך בדיוק אנחנו צריכים לנהוג!

את פרשת דברים אנחנו קוראים תמיד בשבת שלפני תשעה באב, מכיוון שהיא מדברת על התוכחה שהוכיח משה רבינו את עם ישראל על האמונה הפגומה שגרמה להם להאמין למרגלים ולקונן על כניסתם לארץ ישראל, ומתוך בכיית חינם זו הם 'יצרו את היום' הזה – יום של בכי לדורות. (תענית כט, עמוד א).

את הפרשה הבאה – פרשת ואתחנן, אנחנו קוראים תמיד בשבת שאחרי תשעה באב, מכיוון שהיא מדברת על אוצר המתנות שלא הוזכרו (ראו רש"י

בדברים ג, כג) ודרכן הוא נותן לנו את הזכות להיכנס לארץ ישראל (ראו רש״י בראשית א, א, ליקוטי הלכות ח).

אולי גם זה יעניין אתכם:

הָעִרְעוּר נִדְחֶה – דְּבָרִים

יֵשׁ לִי כּוֹחַ לְהִתְגַּבֵּר – מַטּוֹת מַסְעֵי

לְחַבֵּר אֶת הַלֵּב מֵחָדָשׁ – פִּנְחָס

“כי המשפט לאלוקים הוא” (דברים א, יז)

הקב״ה הוא היחיד שיודע לשפוט כל אדם על מעשיו על פי הכוונות והנסיבות שלו. לכן עלינו להקפיד על כך שלעולם לא נשפוט אחרים ונדון אותם לכף חובה, כי אנחנו לא יודעים מהי הסיבה של האדם למעשיו (רבי נחמן מברסלב, ליקוטי מוהר״ן חלק ב, א: יד).

“ראה נתן ה' אלוקיך את הארץ, עלה רש כאשר דיבר ה' אלוקי אבותיך לך, אל תירא ואל תחת” (דברים א, כא)

מה צריך אדם לעשות אם הוא רוצה לעשות מצווה אבל הוא לא יכול? למשל, אם הוא רוצה לנסוע לארץ הקודש אבל הוא לא מוצא טיסה פנויה, או שחסר לו כסף, או שזו שעת מלחמה? התשובה היא שאסור לו לוותר לעולם על הרצון לקיים את המצווה. אם יישאר איתן וחזק בדעתו ורצונו, ההזדמנות בוא תבוא (ליקוטי הלכות ב).

“ותקרבון אלי כולכם…” (דברים א, כב)

המרגלים לא ביקשו עצה ממשה רבינו (ראו רש״י בדברים א, כב) וזו הייתה הטעות העיקרית שלהם.

תבקש תמיד עצה! לפני שתמשיך במשימה רצינית, אתה צריך תמיד לשאול עצות מאנשים רבים. ובקשת עצתו של הצדיק נחשבת כמקבילה לשאלת יועצים רבים (ליקוטי מוהר״ן א, קמג).

ברגע שאדם מגיע לחכמה הוא מתעלה מעל המגבלות ויכול להיות מחובר לבורא עולם !

“ה’ אלוקי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דיבר לכם” (דברים א, יא)

ההבדל בין ברכות משה לברכות איוב

עם ישראל אמרו למשה רבינו: למה אתה מברך אותנו רק פי אלף? האם אתה רוצה להגביל את המספר שלנו? (ילקוט שמעוני, שמואל כד, 165)

מבחינה קבלית, ספירת החכמה מייצגת “אלפים”, ספירת הבינה מייצגת “מאות”, זעיר אנפין מייצגת “עשרות”, ומלכות מייצגת “אחדות”. משה אומנם רצה לברך את עם ישראל במספר רב כפי שהבטיח הקב”ה לאברהם (בראשית כב, יז), אבל הוא גם רצה שהם ישיגו את הרמה הגדולה ביותר האפשרית – של החכמה. ברגע שאדם מגיע לחכמה הוא מתעלה מעל המגבלות ויכול להיות מחובר לבורא עולם. יחד עם זאת, משה רבינו ידע שהמטרה הסופית היא למשוך את האור הגדול של החכמה אל הדרגות הנמוכות יותר.

כל שבוע אנחנו נהנים מעוד חידושים נפלאים על פרשת השבוע, כנסו לכאן ותיהנו גם אתם!